
armen aan geld en zwervers aan een dak. Help de wereld.

Nu heb ik niet veel verstand van kloosterspiritualiteit, maar koppel dergelijke gedachten meer aan onze tijd van zelfverwerkelijking dan aan de kloostergeloften van armoede, kuisheid en gehoorzaamheid. Het helpen van armen en noodduftigen is natuurlijk een element van de caritas, maar zoals het hier geformuleerd wordt past het toch beter bij de mentaliteit en idealen van een Oxfam-Novib ontwikkelingswerker, dan een laatmiddeleeuwse religieuze.

Zoek ik spijkers op laag water? Misschien wel. Maar ter mijner verdediging: in het boek stelt rechercheur Leo Stadman: 'Ik heb me heel goed verplaatst in het denken van deze vrouw, die non'. (blz. 59). Dan mag men van de auteur verwachten dat ook gedaan te hebben. Bovendien verleent het boek zichzelf ook een zekere historische status. Er is een epiloog, waarin in het kort de geschiedenis van het klooster Yesse uit de doeken gedaan wordt. Over de realiteitswaarde van de plot, krijgt hoogleraar kerkgeschiedenis aan de VU te Amsterdam en TU te Kampen, Erik de Boer het woord. Veel meer dan 'interessant scenario' weet hij er ook niet van te maken. De beoordeling van het plot lijkt me overigens meer iets voor een rechtshistoricus met een rooms-katholieke achtergrond en met kennis van het burgerlijk en canoniek recht. Maar misschien kunnen het Katholiek Documentatie Centrum en het toekomstig hoofd Sjef Raemaeckers – mocht het tot een tweede druk komen – nog hun diensten verlenen. Het boek sluit af met een verklaring dat Bloemink mr. W.A. Verbeek heeft geraadpleegd over de mogelijkheden en onmogelijkheden van de – fictieve – claim. Omdat diefstal na twintig jaar verjaart, adviseert hij de weg via boek 3 van het Burgerlijk Wetboek artikelen 84 en 89 te volgen. Die hoeft 'niet geheel kansloos' te zijn. Er staat ons land dus wellicht nog wat te wachten, wanneer men in het Vaticaan onverhoopt deze thriller leest.

Het Historisch Advies Centrum

Een beetje flauw niet, een goedwillende amateur vanuit de ivoren toren van de wetenschap zo af te kraken. Wees blij dat zo interesse voor de lokale geschiedenis wordt gewekt. Zou het mij alleen om het boek van Bloemink gaan, dan had ik een heel ander verhaal geschreven. Op dit moment echter verdiep ik mij veel in lokale geschiedenis en lees menige, meestal door amateurhistorici geschreven en samengestelde boeken. Vaak weten deze schrijver veel boeiend en belangrijk materiaal over dorp, streek of stad boven water te krijgen. Geen kwaad woord daarover.

Maar waar het gaat om die informatie in de bredere context te plaatsen van de bovenlokale, nationale of internationale geschie-